

Milí rodáci, drahí bratia a sestry!

Dnes sme sa zišli vo farskom kostole v Žabokrekoch nad Nitrou, kde zosnulý mons. Justín Beňuška pôsobil pred príchodom do našej farnosti a kde je aj pochovaný na miestnom cintoríne. Schádzame sa tu práve deň po jeho nedožitéj 100. narodenín a práve v deň sviatku sv. Emeráma, biskupa a mučeníka, ktorého telesné ostatky sú uložené na nitrianskom hrade. Tam náš pán farár v blízkosti jeho hrobu študoval od mladého chlapca až po kňazskú vysviacku.

Evanjelium nám na sviatok sv. Emeráma hovorí o službe. Pán Ježiš nás učí, kto má slúžiť. Slúžiť má ten, kto je na prvom mieste. Inými slovami povedané, ten kto je nad všetkými. Teda kto dostal viac ako dostali ostatní.

Na druhej strane nás Ježiš učí, že komu majú slúžiť tí, čo sú postavení na prvom mieste. Táto služba má byť vykonávaná tým, z pomedzi ktorých vyšli tí, čo sú na prvom mieste. Teda Pán si povoláva z pomedzi nás do tejto služby svojich služobníkov, aby ich postavil na čelo celého stáda a tak viedli jeho vykúpený ľud.

Biskupi sú pastiermi, ktorí slúžia zverenému Božiemu ľudu. Táto služba je nezastupiteľná. Nemôže ju nikto z ľudí nahradiť. Do tejto služby povoláva sám Pán Ježiš a zároveň posieľa pastierov, aby vykonávali túto službu konkrétnemu Božiemu ľudu. Biskup je teda postavený na čelo stáda, ktoré patrí Ježišovi. On stádo pasie. Ide pred ním. No zároveň svoje stádo aj chráni pred dravou zverou, ktorá chce stádo trhať, ničiť a zabíjať.

Pastier má svoj vzor v Ježišovi. On sám učí pastierov ako majú vykonávať svoju pastiersku službu. Syn človeka neprišiel na túto zem, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil. A preto pastier jeho stáda nemá robiť viac ani nič menej. Ale len toľko, koľko robí Ježiš Kristus, pravý pastier.

Kristov služobník sa nenecháva obsluhovať, ba ani si nevyžaduje nič od svojho stáda, tak ako nás to učí aj sv. biskup Augustín. Ba čo viac, poukazujúc na sv. Pavla, zrieka sa aj toho, čo mu patrí. Zrieka sa pre svoje stádo len, aby Ježišovmu stádu nič nechýbalo, aby nemalo nedostatok.

Pravý pastier – Kristov pastier neopúšťa svoje stádo. A to ani vtedy, keď by to stálo jeho život. Sv. Emerám bol tiež takýmto pastierom, ktorý sa nesnažil zachrániť si život, ale bol ochotný svoj život položiť za svoje stádo. Tým dáva svoj život za svoje stádo, aby nikto nezahynul. A to podľa slov Pána Ježiša: „... a položiť svoj život ako výkupné za mnohých“.

Toto je pravá služba. Takúto službu vyžaduje od svojich pastierov, pravý pastier Ježiš Kristus. Preto netoleruje to, že jeho pastieri pasú samých seba a nie jeho stádo. Netoleruje to, že myslia viac na seba ako na jeho stádo. Netoleruje to, že si chránia svoj život a nie život jeho stáda. Netoleruje skúposť tých, čo nechcú dať jeho stádu to, čo im patrí, ale nechávajú si to sami pre seba. Ba čo viac pýtajú od jeho stáda aj to, čo im nepatrí. Teda stádo len strihajú a doja. Žiadajú, ale nedávajú ....

Takýchto pastierov potrebuje každá generácia Božieho ľudu, Božieho stáda. V každom čase je potrebné nasýtiť hladných, poučiť nevedomých, ochrániť slabých pred dravými vlkami, ktorí prichádzajú v ovčom rúchu.

Inak to nebolo ani v čase našich rodičov a nás ich detí, keď prišiel do našej farnosti mons. Justín Beňuška. Bolo to práve v tom roku, keď v našej vlasti prebiehala tkz. Normalizácia vládnej garnitúry. Keď sa síce vyhlásilo, že v krajine je zaručená náboženská sloboda, ale povinné prihlasovanie na vyučovanie náboženskej výchovy bolo sprevádzané odhovaraním našich rodičov, aby nás neprihlasovali na náboženskú výchovu a zastrašovaním, že nás neprijmú na stredné školy. Vtedy náš pán farár stál pri našich rodičoch a povzbudzoval ich, aby nás na náboženstvo prihlásili. A tí, čo sme sa hlásili na stredné školy, tak nám pomáhal, aby nerobili problémy pri prijímaní na tieto stredné školy.

Ateizácia mládeže v škole bola veľmi jasná a zreteľná, keď sa viera a náboženstvo vyhlasovali za prežitok, tmárstvo a za zaslepenosť a na druhej strane sa predkladali vedecké objavy marxizmu-leninizmu ako dôkaz neexistencie Boha, tak náš duchovný otec opäť sa zachoval ako pravý pastier, ktorý si nás mladých zavolať na faru a tam nás varoval pred týmito bludmi. Tým nás pripravoval na to, aby sme si upevňovali vieru a žili ju v každodennom živote. A ako pravý pastier sa staral aj o to, aby sme mi jemu zverené ovečky nehladovali. Preto nás viedol k pravidelnej sv. spovedi a k častému sv. prijímaniu ako si to želal sám Pán Ježiš. A ešte jeden postreh. On stál pri každej rodine, v ktorej sa udiala nejaká tragédia, či úmrtie. Neobišiel žiadnu rodinu, keď sa dozvedel, že rodina prežíva žiaľ alebo utrpenie.

Mne ako kňazovi najviac utkvela v pamäti jeho pastoračná činnosť. Dnes mi to v pastorácii veľmi pomáha. Som vďačný Pánovi, že mi doprial prežiť detstvo i dospievanie v blízkosti a prítomnosti takého pastiera akého v tom čase potrebovala naša farnosť. Jeho odchodom z našej farnosti duchovné príbuzenstvo nezanklo, ale pokračovalo ďalej. Už ako kňaz som ho navštevoval i na fare aj na odpočinku, ak sa to tak dá povedať, kde ma vždy rád prijal a jeho poučné a povzbudivé slová mi pomáhali a jeho rady mi pomáhajú v pastorácii ešte aj dnes.

Som veľmi rád, že aj po fyzickom odchode z našej farnosti sme zostali a zostávame stále s ním. Teším sa, že sme dnes tu, že sme v kostole, kde pôsobil a pri jeho hrobe, kde spočívajú jeho telesné ostatky v očakávaní na vzkriesenie v čo veril a veľmi často zdôrazňoval.

Každý z nás má iste osobnú skúsenosť s našim pánom farárom počas jeho účinkovania v Súľovskej farnosti. Nech to nezostane len pri spomienkach, ale žime jeho múdrymi radami. Ja verím, že vám každému vo vašom živote pomôžu. On myslel na nás počas svojho pozemského života pri Pánovom oltári a preto vás dnes prosím, aby sme všetci mysleli na neho pri každej sv. omši. A ak je v nebi, tak ho prosme, aby stál pri našich rodinách a našej farnosti ako to robil i počas snáh ateizácie našich rodín i celej našej farnosti.

Pane, prijmi svojho služobníka Justína, verného pastiera, ktorý viac myslel na nás ako na seba, aby sa mohol za nás prihovárať v nebi a z neho nám tak pomáhal v časoch liberalizácie, ako nám pomáhal za svojho pozemského života v časoch ateizácie. O to ťa prosíme skrze nášho Pána Ježiša Krista Tvojho Syna. AMEN.

Vdp. Mgr. Václav Galo, dekan